นางสาวศศิธิดา สาหร่ายวัง 48254906
หลักสูตรและการสอน (กลุ่มการสอนภาษาอังกฤษ)

วัตถุประสงค์ของนวนิยายเรื่องเจ้าพ่อการตลาด

1. เป็นกำลังใจให้เพื่อนนักขายและนักการตลาดทั้งหลาย ให้มองอะไรให้กว้างไกลคิดอะไรให้ลึกในขณะที่กำลังไต่บันไดชีวิตการตลาดของตนอยู่
2. บอกกล่าวให้ผู้น้อยเนื้อต่ำใจในโชคชะตาทุกคนว่ายังมีหนทางก้าวหน้าอยู่เสมอถ้าคุณช่วยตนเอง และเป็นคนดีอย่าง ฯพณฯสมชาย
3. เป็นเรื่องราวสำหรับอ่านเสริมประสบการณ์ทางการตลาดของนักเรียนที่กำลังศึกษาด้านนี้เพื่อสะท้อนประสบการณ์และข้อสังเกตทางการตลาดในชีวิตจริง

สมชายเกิดที่จังหวัดสงขลา ตอนเด็กสมชายมีโอกาสติดตามลุงกำนันเพื่อเข้ามาเรียนต่อในโรงเรียนฝรั่งในกรุงเทพฯ เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วก็ได้ทำงานเป็นเซลล์แมนขายผงซักฟอก ต่อมาทำงานโฆษณาที่บริษัทฝรั่งแห่งหนึ่งแต่ถูกเจ้านายบังคับให้ต้องลาออกเพราะกล่าวหาว่าสมชายไปตั้งบริษัทแข่ง หลังจากนั้นเขาจึงกลับบ้านที่สงขลาเพื่อพักฟื้น และด้วยความบังเอิญสมชายได้ให้การช่วยเหลือโรเบิร์ต สมิธ ซึ่งต่อมาเขาได้ชวนสมชายให้ไปทำงานที่บริษัทขายเครื่องอุปโภคบริโภคของเขา และที่นั่นเองสมชายได้เข้ารับตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายการตลาด ซึ่งต้องทำโครงการแข่งกับชาลี บอนส์ เพื่อชิงตำแหน่งกรรมการผู้อำนวยการฝ่ายการตลาด หลังจากนั้น 2 ปี โรเบิร์ต สมิธ เลือกให้ชาลีได้ตำแหน่งนี้ไป สร้างความผิดหวังให้กับสมชายอย่างมาก แต่สมชายก็ได้รับการชดเชยโดยการให้ไปศึกษาต่อที่อาเบอร์ดีน ณ ประเทศอังกฤษ ขณะที่ศึกษาอยู่ที่นั่นสมชายได้พบกับเพื่อนร่วมเรียนหลากหลายอาชีพ ซึ่งผู้คนเหล่านั้นกลายเป็นเพื่อนที่คอยช่วยเหลือและเป็นเส้นสายติดต่อธุรกิจที่สำคัญต่อมา

พอสมชายเรียนจบ เขาเข้าทำงานที่บริษัทแมส คอนซูมเมอร์ มาร์เกตติ้ง ส่วนไซมอนทำงานที่บริษัท Northland ที่ฝรั่งเศส วันหนึ่งขณะออกไปกับครอบครัวของลินดา สมชายได้ช่วยท่านลอร์ดจากการลอบวางระเบิด จึงทำให้ท่านลอร์ดยิ่งประทับใจในตัวสมชายมากยิ่งขึ้นและภายหลังสมชายได้แต่งงานกับลินดา หลังจากแต่งงานสมชายต้องกลับมาช่วยแก้ปัญหาของบริษัทที่ประเทศไทยแทนชาร์ลีบอนส์ซึ่งถูกส่งตัวกลับประเทศอังกฤษเพราะความประพฤติไม่ดี ในขณะนั้นยอดขายของบริษัทตกต่ำ ขวัญกำลังใจของพนักงานก็หดหู่ เนื่องจากเติบโตมาจากการเป็นพนักงานขายระดับล่าง สมชายจึงรู้ปัจจัยสำคัญที่จะสนับสนุนการปรับปรุงบริษัท อันได้แก่

1. เข้าใจนิสัยคนไทย
2. รู้เรื่องกลไกฝ่ายขายดี

3. เข้าใจนโยบายและรู้จักทรัพยากรที่จะเป็นประโยชน์ต่องาน

เพียง 2 ปี ที่สมชายกลับมาบริหารงาน เขาได้รับตำแหน่ง Chief Executive Office และฝรั่งก็ยกย่องสมชายว่าเป็นพวก “Best under Pressure”

วันหนึ่งอาสงัดที่เคยรู้จักติดต่อมาขอให้รับตำแหน่ง ผู้ว่าการรัฐวิสาหกิจการน้ำมันแห่งชาติ และสมชายได้ปีเตอร์ ริชาร์ดสัน เพื่อนสมัยเรียนอาร์เบอดีน เป็นคนที่สมชายปรึกษาเรื่องน้ำมัน เหมือนโชคชะตาเล่นตลก สมชายเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการปฏิวัติอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จึงต้องลี้ภัยไปต่างประเทศและได้เข้าพบรัฐมนตรีน้ำมันแห่งประเทศปาซิเฟีย ซึ่งข้อแลกเปลี่ยนในครั้งนี้คือสมชายต้องเป็นตัวกลางจัดหาอาวุธแลกกับน้ำมันที่สมชายต้องการ ไซมอน พี่เขย เป็นผู้จัดหาอาวุธให้แต่ขอให้สมชายต้องเป็นพ่อค้าอาวุธสัญชาติปาซิเฟีย สมชายในอีกสิบเดือนต่อมากลายเป็นพ่อค้าน้ำมันและอาวุธมือฉกาจวิ่งรอกลอนดอนกับปาซิเฟีย

จากการต้องการสะสมเงินเอาไว้ช่วยสมชายที่ไปอยู่เมืองนอก ลินดากับปีเตอร์แอบขายน้ำมันส่วนเกินอีกทั้งยังซุกน้ำมันจำนวนมากไว้ใต้ถนนสาธรและถนนสีลม พอเริ่มมีคนระแคะระคายในเรื่องนี้ ลินดาจึงหลบมาหาสมชายที่เปิดภัตตาคารเอาไว้สืบข่าวให้นายพลโมฮัมเหม็ด ซาโต้ ท่านลอร์ดพ่อตาได้ต่อรองกับนายพลโมฮัมเหม็ดว่าจะช่วยให้ได้รับเลือกเป็นนายกรัฐมนตรี แต่ต้องแต่งตั้งสมชายเป็นรองนายกรัฐมนตรี เมื่อสมชายได้รับตำแหน่ง เขาได้เดินทางไปกระชับความสัมพันธ์เจอเพื่อนเก่าสมัยอาร์เบอดีนตามที่ต่าง ๆ เช่น ที่ญี่ปุ่น วาตานาเบ้ ซึ่งสังกัดพรรคฝ่ายค้านในตำแหน่งรัฐบาลเงาของรัฐมนตรีพาณิชย์ ส่วนที่ตะวันออกกลาง สมชายได้พบโมฮัมเหม็ด มุกทาดาอธิบดีประมงแห่ง U.A.E. เป็นผู้ต้องการให้สมชายเป็นนายหน้าขายขี้นก ที่บาห์เรนสมชายไปพบ Aries Kuros เจ้าของสายการเดินเรือที่กรีกเพื่อชักชวนให้ลงทุนขนส่งขี้นกจากปาซิเฟียไป U.A.E. และท้ายสุดเขาไปหาเฮลมุตประธานกรรมการธนาคาร United Swiss ที่เป็นผู้เก็บเงินที่มาจากค่าน้ำมันส่วนเกินที่ปีเตอร์ส่งมา และเฮลมุตได้บอกปีเตอร์ว่าไออ้อนต้องการเจอตัว

ต่อมาไม่นาน เกิดกบฏนายโบโซ่ รมต มหาไทยซึ่งต้องการแบ่งแยกดินแดน ไซมอนเป็นคนวางแผนกำจัดโบโซ่และทำให้สมชายได้รับความนิยมในการรับเลือกตั้งเป็นนายก สมชายเอาปาซิเฟียเข้าเป็นสมาชิกสหประชาชาติและสมาชิกสมาคมอาเซียน สมชายวิเคราะห์ปาซีเฟียว่ามีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติ แต่พลเมืองน้อย นอกจากนั้นที่ตั้งเป็นเกาะซึ่งตั้งอยู่ห่างไกลจากเส้นทาง และขาด Brand Identity สัญลักษณ์ที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ ดังนั้น สมชายจึงนำวิธีการนำเสนอสินค้าใหม่เข้าสู่ตลาดมาปรับเข้ากับการนำเสนอประเทศได้แก่ การเปลี่ยนแบบธงชาติให้จำง่าย เปิดประเทศให้ชาวต่างชาติไปมาหาสู่ง่ายโดยสนับสนุนสายการบิน สร้าง

ความเข็มแข็งให้ชาติ สมชายเริ่มแนวคิดปาซิเฟียอิงค์ เป็นแกนนำในการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติและนโยบายต่อสังคม อีกทั้งยังคิดกลยุทธเสริมโดยต้องการให้ประเทศไทยที่มีลักษณะคล้าย ๆ กับปาซิเฟีย มาเป็นประเทศคู่แฝดเพื่อเสริมซึ่งกันและกัน เขามีความตั้งใจอย่างมากที่จะนำประเทศกำลังพัฒนาให้เจริญ นั่นคือ ต้องมีเป้าหมาย นโยบาย และกลยุทธ ที่แน่ชัดกับการมีแผนปฏิบัติที่สอดคล้อง สมชายทุ่มเทกับการหาเสียงให้อาเซียนในฐานะนายหน้าขายสินค้าสู่ตลาดโลกจนไม่คำนึงถึงปัญหาภายในประเทศตน ประกอบกับนายโบโซ่กลับมาก่อความวุ่นวายต้องการให้สมชายลาออกจากการเป็นนายกหรือไม่งั้นก็ขอแบ่งประเทศ สมชายจึงแต่งตั้งนายพลซาโต้เป็นผู้บัญชาการกองกำลังรักษาพระองค์ดูแลในเรื่องนี้ แต่นายพลซาโต้พลาดท่าโดนกลลวงของนายโบโซ่ถูกจับเป็นตัวประกัน และสมชายได้ตามไปช่วยจนเกิดการประลองมีดตัวต่อตัวกับนายโบโซ่ สมชายเป็นฝ่ายชนะ และได้รักษาสัญญาที่นายพลซาโต้ขอไว้ก่อนเสียชีวิตคือการลาออกจากการเป็นนายกและจัดเลือกตั้งใหม่ แต่อย่างไรก็ตามสมชายได้รับคะแนนอย่างท่วมท้นและกลับมาเป็นนายกอีกครั้ง

ไออ้อนกับท่านลอร์ดต้องการผลักดันให้สมชายรับตำแหน่งคณะกรรมการเศรษกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ และให้สมชายไปเจรจากับไฮเม่ ชาวฟิลิปปินส์ เพื่อนสมัยอาร์เบอดีน ให้เลิกทำเป็นตัวตั้งตัวตีในการไม่ชำระหนี้ที่มีต่อธนาคารสหรัฐ แต่กลับกลายเป็นว่าสมชายคล้อยตามแนวความคิดของไฮเม่ที่ว่าถ้าประเทศในอินโดจีนรวมทั้งพม่า รวมเข้ามาเป็นประเทศสมาชิกสมาคมอาเซียนได้ กลุ่มร่วมมือทางเศรษฐกิจกลุ่มนี้ก็จะมีอำนาจต่อรองไม่แพ้ประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจอื่น อีกเป้าหมายนึงของสมชายคือการรับเวียดนามเข้าอาเซียน นายกเวียดนามพาสมชายไปพบนายพลดูปอฟ รองประธานาธิบดีดูแลด้านนโยบายการค้าและความมั่นคงเกี่ยวกับกิจการเอเชียแปซิฟิก นายพลดูปอฟเข้าใจว่าสมชายต้องการเป็นประธานตลาดร่วมอาเซียนซึ่งกำลังมีอัตราเจริญเติบโตสูงสุด แต่สิ่งที่สมชายต้องการคือต้องการลดกำลังรบจรวดติดหัวรบนิวเคลียร์ของประเทศ 2 มหาอำนาจในยุโรป คือ รัสเซีย และอเมริกา แต่ต่อมาภายหลังสมชายตอบรับไออ้อนให้ใช้ดินแดนปาซีเฟียติดตั้งขีปนาวุธ ในวันที่เรือบรรทุกลำเลียง “สินค้า” มาที่ปาซิเฟีย เรือทุกลำก็จมดิ่งสู่ก้นมหาสมุทรในแถบปะการังเมแอนเดอร์โดยไม่ทราบสาเหตุ แต่ไออ้อนก็สงสัยและมารู้ในภายหลังจากปากของสมชายว่าเป็นผู้วางแผนจมเรือทั้งหมดจากวิธีการตัดสินใจของสมชายเรื่องหัวรบนิวเคลียร์ซึ่งไปขัดผลประโยชน์ของประเทศมหาอำนาจต่าง ๆ ทำให้ลินดาและลูกโดนลอบวางระเบิด ส่วนตัวเขาเองหนีรอดจากขบวนการกู้ชาติและกลับมาบวชเป็นพระที่ประเทศไทยดังที่เขาได้ตั้งใจไว้

การวางแผนพัฒนาการตลาดกับการวางแผนพัฒนาหลักสูตร

การวางแผนพัฒนาการตลาดและการวางแผนการพัฒนาหลักสูตรมีความสัมพันธ์กันในแง่ของแนวคิดและหลักปรัชญาในประเด็นดังต่อไปนี้

1. **การศึกษาตลอดชีวิต** มีหลักการสำคัญ 4 ประการ

1.1 การเรียนเพื่อรู้ (Learning to Know) เป็นการผสมผสานความรู้เก่าและใหม่ในเรื่องต่าง ๆ ให้เข้าใจอย่างลึกซึ้ง รวมถึงการฝึกฝนวิธีการเรียนรู้เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต **เหมือนที่**สมชายนำสิ่งที่ได้เรียนมาบวกกับความรู้ใหม่ในแต่ละตำแหน่งที่ได้รับผิดชอบ เช่น ผู้จัดการฝ่ายการตลาด ผู้ว่าการรัฐวิสาหกิจการน้ำมันแห่งชาติ รองนายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี และท้ายสุดได้รับตำแหน่งคณะกรรมการเศรษกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ

1.2 การเรียนรู้เพื่อปฏิบัติได้จริง (Learning to Do) เป็นการเตรียมผู้เรียนสำหรับภาคปฏิบัติและเป็นการปรับการศึกษาให้สอดคล้องกับงานในอนาคต และภาคบริการมีความสำคัญเพิ่มขึ้น หมายถึง สามารถสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น มีปฏิภาณไหวพริบ และความเฉลียวฉลาด การเรียนรู้เพื่อปฏิบัติได้จริงไม่เพียงแต่ต้องมีความถนัดทางวิชาชีพ แต่ยังต้องสามารถรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ และปฏิบัติงานเป็นหมู่คณะ **ซึ่งสิ่งเหล่านี้เห็นได้เด่นชัดจากในเนื้อเรื่อง**ว่าสมชายเป็นผู้มีความเฉลียวฉลาดเนื่องจากเขาสามารถแก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้เป็นอย่างดีและผู้คนที่พบเจอเขาแค่เพียงครั้งแรกไม่ว่าจะเป็น อาสงัด โรเบิร์ต สมิธ หรือรัฐมนตรีน้ำมันแห่งประเทศปาซิเฟีย ต่างเกิดความประทับใจในตัวสมชายทั้งสิ้น นอกจากนั้น สมชายมีสายสัมพันธ์อันดีจากเพื่อนที่อาเบอร์ดีน และจากบุคคลรอบข้าง ซึ่งภายหลังก็ได้กลายเป็นคนที่คอยช่วยเหลือและเป็นเส้นสายติดต่อธุรกิจที่สำคัญ

1.3 การเรียนรู้เพื่อที่จะอยู่ร่วมกัน (Learning to Live Together) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถมีส่วนร่วมกับผู้อื่น และยังสอนเรื่องการแก้ไขปัญหาอย่างสันติวิธี สอนให้นักเรียนรู้ว่ามนุษย์มีความแตกต่างกัน ทุกคนต้องพึ่งพาอาศัยกันและต้องเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน **เหมือนที่**สมชายเป็นตัวกลางประสานผลประโยชน์ของพลเมืองประเทศปาซีเฟียทั้ง 4 กลุ่ม และหาทางออกเรื่องอาวุธนิวเคลียร์ด้วยวิธีบัวไม่ให้ช้ำน้ำไม่ให้ขุ่นด้วยการยอมตกลงให้ใช้ดินแดนปาซีเฟียติดตั้งอาวุธ แต่ได้วางแผนอย่างแยบยลทำให้เรือบรรทุกอาวุธล่มกลางมหาสมุทร

1.4 การเรียนรู้เพื่อชีวิต (Learning to Be) พัฒนาความคิดอย่างอิสระเสรีด้านวิจารณญาณและมีดุลยพินิจของตัวเองเพื่อที่จะได้กำหนดให้ตนเองรู้ว่าต้องดำเนินการอย่างไรเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิต **เหมือนที่**สมชายใช้การคิดอย่างมีวิจารณญาณเพื่อบริหารประเทศปาซิเฟีย และพยายามแก้ปัญหาทุกอย่างให้ออกมาดีทั้งต่อตนเองและผู้อื่น

แนวคิดในการวางแผนพัฒนาหลักสูตร

การวางแผนหลักสูตรที่ดีต้องนำแนวคิดหรือกระบวนการวิจัยมาใช้เพื่อให้ได้คำตอบว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นตอบสนองความต้องการจำเป็นของผู้เรียน มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะ มีคุณลักษณะ และสมรรถนะที่พึงประสงค์ โดยแนวคิดในการวางแผนพัฒนาหลักสูตรมี 5 ขั้น ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

นักวางแผนพัฒนาหลักสูตรเก็บรวบรวมข้อมูลที่หลากหลายในเรื่องดังต่อไปนี้ กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร วิเคราะห์ได้จากการปฏิบัติหลังจากเรียนรู้สำเร็จหลักสูตร **เหมือนกับ**สมชายในขณะที่ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของปาซิเฟียนั้น เขามีความตั้งใจที่จะนำประเทศให้เจริญ เขาได้กำหนดเป้าหมาย นโยบาย และกลยุทธที่แน่ชัดพร้อมกับมีแผนปฏิบัติที่สอดคล้อง

2. การวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อมูล เพื่อนำไปสู่การค้นพบ การวิเคราะห์เชื่อมโยงจุดมุ่งหมายของสถาบันความต้องการของสถาบันและหน่วยงาน และความต้องการงานและภาระงาน **เหมือนกรณีที่**สมชายวิเคราะห์ประเทศปาซิเฟียว่ายังขาดทรัพยากรมนุษย์ที่มีทักษะแรงงานทั้ง ๆ ที่ปาซิเฟียนั้นมีความอุดมสมบูรณ์

3. การรายงานข้อค้นพบและช่องว่างหรือปัญหา เป็นข้อมูลย้อนกลับเพื่อนำไปสู่การจัดหลักสูตร หรือโปรแกรมการฝึกอบรม **เหมือนอย่างเช่น**ที่สมชายวิเคราะห์ข้อด้อยของประเทศปาซิเฟียแล้วพบว่า ปาซิเฟียมีที่ตั้งอยู่ห่างไกลจากเส้นทางเศรษฐกิจและไม่มีสัญลักษณ์ของประเทศที่มีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ จึงอาจทำให้เป็นประเทศที่ไม่ค่อยมีคนรู้จัก สมชายจึงใช้วิธี “การนำเสนอสินค้าใหม่เข้าสู่ตลาด” มาประยุกต์ใช้กับการนำเสนอประเทศ เช่น เปลี่ยนแบบธงชาติให้ดูง่าย จำง่าย เปิดประเทศให้ชาวต่างชาติไปมาหาสู่ได้ง่ายโดยสนับสนุนสายการบิน และสร้างความเข็มแข็งให้ชาติด้วยการเริ่มแนวคิด “ปาซิเฟียอิงค์”

4. การนำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อข้อค้นพบ เช่น นำเสนอเรื่องเค้าโครงเนื้อหาหรืออะไรที่เป็นความต้องการจำเป็น **คล้ายกับกรณี**ที่สมชายพบปัญหาที่เกิดกับประเทศ เขามักไปปรึกษาข้อปัญหากับบุคคลใกล้ชิด ไม่ว่าจะเป็น “ลินดา”ภรรยาของเขา “ปีเตอร์”กุนซือเพื่อนสนิทที่สมชายส่งไปทำงานที่พม่า “ไซม่อน”พี่เขยที่สมชายปรึกษาอยู่เสมอ รวมถึง “ไออ้อน”เส้นสายทางธุรกิจคนสำคัญ

5. สรุปรายงาน เป็นการรวบรวมความคิดเห็นที่มีต่อวิธีการต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ และนำเสนอผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

กระบวนการวางแผนหลักสูตร

1. การวิเคราะห์ผู้เรียน ผู้สอนต้องตระหนักถึงความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน วิธีการเรียน สภาพแวดล้อมและปัจจัยเกื้อหนุนที่จะช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุผลสำเร็จ **เหมือนที่**สมชายมีการวิเคราะห์ความต้องการของลูกค้า วิเคราะห์ตลาดและปัจจัยที่จะเกื้อหนุนให้ผลิตสินค้าหรือปรับปรุงสินค้าสินค้าเพื่อเพิ่มยอดขาย ดังจะเห็นได้จากความก้าวหน้าในหน้าที่การงานและสามารถตอบโจทย์ของที่บริษัทได้

2. นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์มาจัดทำแผนการสอน **เหมือนที่**สมชายได้วิเคราะห์โจทย์และสามารถทำกำไรให้กับบริษัทได้อย่างดีในตอนแข่งขันกับชาลี บอนส์ เพื่อชิงตำแหน่งกรรมการผู้อำนวยการฝ่ายการตลาด

3. กำหนดเป้าหมายและกลยุทธ์ในการจัดการเรียนการสอนที่ชัดเจน **เหมือนที่**เมื่อสมชายกำหนดแผนกลยุทธ์ทางการตลาดต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจน เช่น กลยุทธ์เสริมที่ต้องการให้ประเทศไทยที่มีลักษณะคล้าย ๆ กับปาซิเฟีย มาเป็นประเทศคู่แฝดเพื่อเสริมซึ่งกันและกัน ดังนั้น สมชายจึงกำหนดเป้าหมาย นโยบาย และกลยุทธ์ ที่แน่ชัดกับการมีแผนปฏิบัติที่สอดคล้องโดยเขาใช้เครือข่ายทางธุรกิจเพื่ออำนวยความสะดวกให้แผนการที่เขาวางไว้

4. ดำเนินการสอนตามแผน และปรับเปลี่ยนแผนได้ตามสถานการณ์ **เหมือนเวลาเมื่อ**สมชายดำเนินการตามแผนที่วางไว้แต่เมื่อพบกับปัญหาก็มีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้เข้ากับสถานการณ์ เช่น เหตุการณ์ที่สมชายตามไปช่วยนายพลซาโต้ แต่เมื่อเหตุการณ์ไม่เป็นไปตามแผนต้องประลองมีดตัวต่อตัวกับนายโบโซ่ สมชายได้ใช้สติ ไหวพริบ จนชนะมาได้ แต่ยิ่งกว่านั้นคือสมชายได้ไว้ชีวิตนายโบโซ่ ทำให้เขาได้เข้าไปนั่งอยู่ในใจประชาชนชาวปาซีเฟียอย่างแท้จริง

ข้อคิดจากเรื่องเจ้าพ่อการตลาด ถ้าวางแผน ตัดสินใจ เลือกทางที่ไม่ตอบรับความต้องการของตลาด ดังเช่นการตัดสินใจฉมนิวเคลียร์ของสมชาย ก็อาจเป็นต้นเหตุทำให้ทุกอย่างที่สร้างมาพังลงได้

อ้างอิง

ไกรฤทธิ์ บุณยเกียรติ. (2532). เจ้าพ่อการตลาด. กรุงเทพฯ: สารมวลชน.

สุเทพ อ่วมเจริญ. (2557). การพัฒนาหลักสูตร : ทฤษฎีและการปฏิบัติ. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.